NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2020/741

z 25. mája 2020

o minimálnych požiadavkách na opätovné využívanie vody

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ([1]),

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ([2]),

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ([3]),

keďže:

(1) Vodné zdroje Únie sa dostávajú pod čoraz väčší tlak, ktorý vedie k nedostatku vody a zhoršovaniu kvality vody. K problémom s dostupnosťou sladkej vody spôsobeným rozvojom miest a poľnohospodárstvom významne prispieva najmä zmena klímy, nepredvídateľné poveternostné podmienky a sucho.

(2) Schopnosť Únie reagovať na zvýšené tlaky na vodné zdroje by bolo možné zlepšiť širším opätovným využívaním vyčistenej odpadovej vody, obmedzením čerpania z útvarov povrchových vôd a útvarov podzemných vôd, znížením vplyvu vypúšťania vyčistenej odpadovej vody do vodných útvarov a podporou úspory vody prostredníctvom viacnásobného využívania komunálnych odpadových vôd, a to pri súčasnom zabezpečení vysokej úrovne ochrany životného prostredia. V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES ([4]) je opätovné využívanie vody v kombinácii s podporou technológií na efektívne využívanie vody v priemysle a úspornými metódami zavlažovania uvedené ako jedno z dodatočných opatrení, ktoré sa členské štáty môžu rozhodnúť uplatňovať na dosiahnutie cieľov uvedenej smernice týkajúcich sa dobrého kvalitatívneho a kvantitatívneho stavu útvarov povrchových vôd a útvarov podzemných vôd. V smernici Rady 91/271/EHS ([5]) sa vyžaduje, aby sa vyčistená odpadová voda opätovne využívala vždy, keď je to vhodné.

(3) V oznámení Komisie zo 14. novembra 2012 s názvom „Koncepcia na ochranu vodných zdrojov Európy“ sa poukazuje na potrebu vytvoriť na úrovni Únie nástroj na reguláciu noriem pre opätovné využívanie vody s cieľom odstrániť prekážky brániace rozsiahlemu využívaniu takejto alternatívnej možnosti zásobovania vodou, najmä tej, ktorá môže pomôcť obmedziť nedostatok vody a znížiť zraniteľnosť systémov na zásobovanie vodou.

(4) V oznámení Komisie z 18. júla 2007 s názvom „Riešenie problému nedostatku vody a súch v Európskej únii“ sa stanovuje hierarchia opatrení, ktoré by členské štáty mali zvážiť pri riešení problémov týkajúcich sa nedostatku vody a sucha. Uvádza sa v ňom, že v regiónoch, v ktorých boli zavedené všetky preventívne opatrenia podľa hierarchie hospodárenia s vodami a v ktorých dopyt po vode naďalej prekračuje jej dostupnosť, môže doplňujúca infraštruktúra na zásobovanie vodou za určitých okolností a pri náležitom zohľadnení nákladov a prínosov slúžiť ako alternatívne riešenie zmierňovania vplyvu výrazného sucha.

([1]) Ú. v. EÚ C 110, 22.3.2019, s. 94.

([2]) Ú. v. EÚ C 86, 7.3.2019, s. 353.

([3]) Pozícia Európskeho parlamentu z 12. februára 2019 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Rady v prvom čítaní zo 7. apríla 2020 (Ú. v. EÚ C 147, 4.5.2020, s. 1). Pozícia Európskeho parlamentu z 13. mája 2020 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

([4]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. ES L 327, 22.12.2000, s. 1).

([5]) Smernica Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd (Ú. v. ES L 135, 30.5.1991, s. 40).

(5) Európsky parlament vo svojom uznesení z 9. októbra 2008 o riešení problému nedostatku vody a problému sucha v Európskej únii ([6]) pripomína, že pri hospodárení s vodnými zdrojmi by sa mal uprednostniť prístup založený na dopyte, ale sa domnieva, že Únia by mala k hospodáreniu s vodnými zdrojmi zaujať holistický prístup, v ktorom sa kombinujú opatrenia riadenia dopytu, opatrenia na optimalizáciu existujúcich zdrojov v rámci vodného cyklu a opatrenia na vytváranie nových zdrojov a ktorý musí zahŕňať environmentálne, sociálne a hospodárske aspekty.

(6) Komisia sa vo svojom oznámení z 2. decembra 2015 s názvom „Kruh sa uzatvára – Akčný plán EÚ pre obehové hospodárstvo“ zaviazala, že prijme súbor opatrení na podporu opätovného využívania vyčistenej odpadovej vody vrátane prípravy legislatívneho návrhu o minimálnych požiadavkách na opätovné využívanie vody. Komisia by mala aktualizovať svoj akčný plán a ponechať vodné zdroje ako prioritnú oblasť, v ktorej by mala zasahovať.

(7) Účelom tohto nariadenia je uľahčiť zavádzanie opätovného využívania vody vždy, keď je to vhodné a nákladovo efektívne, a tak vytvoriť podporný rámec pre tie členské štáty, ktoré chcú alebo potrebujú opätovne využívať vodu. Opätovné využívanie vody je sľubnou možnosťou pre mnohé členské štáty, ale v súčasnosti len malý počet z nich uplatňuje túto prax a prijal v tejto súvislosti vnútroštátne právne predpisy alebo normy. Toto nariadenie by malo byť dostatočne flexibilné na to, aby umožnilo pokračovať v opätovnom využívaní vody a zároveň zabezpečilo iným členským štátom možnosť uplatňovať uvedené pravidlá, keď sa túto prax rozhodnú zaviesť v neskoršej fáze. Každé rozhodnutie opätovne nevyužívať vodu by malo byť riadne odôvodnené na základe kritérií stanovených v tomto nariadení a malo by sa pravidelne preskúmavať.

(8) Smernica 2000/60/ES poskytuje členským štátom flexibilitu potrebnú na to, aby do programov opatrení, ktoré prijímajú na podporu svojho úsilia o dosiahnutie cieľov v oblasti kvality vody a ktoré sú stanovené v uvedenej smernici, mohli zahrnúť doplnkové opatrenia. Neúplný zoznam doplnkových opatrení uvedený v časti B prílohy VI k smernici 2000/60/ES obsahuje okrem iného aj opatrenia týkajúce sa opätovného využívania vody. V tejto súvislosti a v súlade s hierarchiou opatrení, ktorú by členské štáty mohli zvážiť pri zvládaní nedostatku vody a sucha a ktorá podporuje opatrenia na šetrenie vodou a pripisuje nižšiu prioritu tvorbe cien vody a alternatívnym riešeniam, a s náležitým ohľadom na rozmer nákladov a prínosov by sa minimálne požiadavky na opätovné využívanie vody, ktoré sa ustanovujú v tomto nariadení, mali uplatňovať vždy, keď sa vyčistená komunálna odpadová voda z čistiarní komunálnych odpadových vôd opätovne využíva v súlade so smernicou 91/271/EHS na poľnohospodárske zavlažovanie.

(9) Usudzuje sa, že opätovné využívanie náležite vyčistenej odpadovej vody, napríklad z čistiarní komunálnych odpadových vôd, má menší vplyv na životné prostredie než ostatné alternatívne spôsoby zásobovania vodou, ako je napríklad preprava vody alebo odsoľovanie. Takéto opätovné využívanie vody, ktoré by mohlo znížiť plytvanie vodou a šetriť vodou, sa však v Únii uplatňuje len obmedzene. Zdá sa, že čiastočným dôvodom sú značné náklady na systémy opätovného využívania odpadovej vody a neexistencia spoločných noriem Únie na ochranu životného prostredia a zdravia pri opätovnom využívaní vody, a pokiaľ ide konkrétne o poľnohospodárske výrobky, dôvodom sú možné zdravotné a environmentálne riziká a možné prekážky voľného pohybu takýchto výrobkov, ktoré boli zavlažované regenerovanou vodou.

(10) Zdravotné normy súvisiace s hygienou potravín, ktoré sa týkajú poľnohospodárskych výrobkov zavlažovaných regenerovanou vodou, je možné dodržať len vtedy, keď sa požiadavky na kvalitu regenerovanej vody určenej na poľnohospodárske zavlažovanie nebudú medzi členskými štátmi podstatne líšiť. Harmonizácia požiadaviek by prispela aj k efektívnemu fungovaniu vnútorného trhu s takýmito výrobkami. Je preto vhodné zaviesť minimálne úrovne harmonizácie stanovením minimálnych požiadaviek na kvalitu vody a monitorovanie. Uvedené minimálne požiadavky by mali obsahovať minimálne parametre pre regenerovanú vodu, ktoré sú založené na technických správach Spoločného výskumného centra Komisie a vychádzajú z medzinárodných noriem pre opätovné využívanie vody, a ďalšie prísnejšie alebo dodatočné požiadavky na kvalitu stanovené podľa potreby príslušnými orgánmi spolu s relevantnými preventívnymi opatreniami.

(11) Opätovné využívanie vody na poľnohospodárske zavlažovanie môže prispieť aj k podpore obehového hospodárstva tým, že zhodnocuje živiny z regenerovanej vody a aplikuje ich na plodiny prostredníctvom fertigačných techník. Opätovné využívanie vody by teda potenciálne mohlo znížiť potrebu doplnkového aplikovania minerálneho hnojiva. Koncoví používatelia by mali byť informovaní o obsahu živín v regenerovanej vode.

([6]) Ú. v. EÚ C 9 E, 15.1.2010, s. 33.

(12) Opätovné využívanie vody by mohlo prispieť k opätovnému zhodnocovaniu živín obsiahnutých vo vyčistenej komunálnej odpadovej vode, a využívanie regenerovanej vody na účely zavlažovania v poľnohospodárstve alebo lesnom hospodárstve by mohlo predstavovať spôsob, ako obnoviť živiny, ako sú dusík, fosfor a draslík v prírodných biogeochemických cykloch.

(13) Medzi dôvodmi nízkej miery opätovného využívania vody v Únii boli identifikované vysoké investície potrebné na modernizáciu čistiarní komunálnych odpadových vôd a nedostatok finančných stimulov na opätovné využívanie vody v poľnohospodárstve. Uvedené otázky by malo by byť možné vyriešiť presadzovaním inovačných systémov a hospodárskych stimulov, vďaka ktorým sa primerane zohľadnia náklady a sociálno-ekonomické a environmentálne prínosy opätovného využívania vody.

(14) Dodržiavanie minimálnych požiadaviek na opätovné využívanie vody by malo byť v súlade s politikou Únie v oblasti vodného hospodárstva a malo by prispieť k dosahovaniu cieľov udržateľného rozvoja stanovených v Agende Organizácie Spojených národov 2030 pre udržateľný rozvoj, najmä cieľa č. 6, ktorým je zabezpečiť dostupnosť a udržateľný manažment vody a sanitárnych opatrení pre všetkých, ako aj podstatné zvyšovanie recyklácie vody a bezpečného opätovného využívania vody na celosvetovej úrovni na účely prispenia k dosiahnutiu cieľa udržateľného rozvoja č. 12 prijatého Organizáciou Spojených národov, ktorý sa týka udržateľnej spotreby a výroby. Cieľom tohto nariadenia by takisto malo byť zabezpečenie uplatňovania článku 37 Charty základných práv Európskej únie, ktorý sa týka ochrany životného prostredia.

(15) V niektorých prípadoch prevádzkovatelia zariadení na regeneráciu vody ešte stále prepravujú a skladujú regenerovanú vodu aj za výstupným miestom zo zariadenia na regeneráciu vody pred tým, ako ju doručia ďalším účastníkom reťazca, ako napríklad prevádzkovateľom distribúcie regenerovanej vody, prevádzkovateľom skladovania regenerovanej vody alebo koncovému používateľovi. Je potrebné vymedziť bod súladu s cieľom objasniť, kde sa končí zodpovednosť prevádzkovateľa zariadenia na regeneráciu vody a kde sa začína zodpovednosť nasledujúceho účastníka reťazca.

(16) Riadenie rizík by malo pozostávať z aktívneho určovania a riadenia rizík a malo by zahŕňať koncepciu výroby regenerovanej vody v určitej kvalite vyžadovanej na konkrétne použitie. Posúdenie rizík by malo vychádzať z kľúčových prvkov riadenia rizík a malo by stanoviť všetky dodatočné požiadavky na kvalitu vody, ktoré sú potrebné na zabezpečenie dostatočnej ochrany životného prostredia a zdravia ľudí a zvierat. Na uvedený účel by sa malo prostredníctvom plánov riadenia rizík opätovného využívania vody zabezpečiť, aby bolo využívanie regenerovanej vody a hospodárenie s ňou bezpečné a aby neexistovali žiadne riziká pre životné prostredie alebo pre zdravie ľudí či zvierat. Pri vypracúvaní takýchto plánov riadenia rizík by sa mohli použiť existujúce medzinárodné usmernenia alebo normy, ako sú usmernenia ISO 20426:2018 pre posudzovanie a riadenie zdravotných rizík na účely opätovného využívania vody, ktorá nie je určená na pitie, usmernenia ISO 16075:2015 pre použitie vyčistenej odpadovej vody na zavlažovacie projekty alebo usmernenia Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO).

(17) Požiadavky na kvalitu vody určenej na ľudskú spotrebu sú stanovené v smernici Rady 98/83/ES ([7]). Členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na zabezpečenie toho, aby činnosti v oblasti opätovného využívania vody neviedli k zhoršeniu kvality vody určenej na ľudskú spotrebu. Z uvedeného dôvodu by sa v pláne riadenia rizík opätovného využívania vody mala osobitná pozornosť venovať ochrane vodných útvarov používaných na odber vody určenej na ľudskú spotrebu a príslušných ochranných pásiem.

(18) Spolupráca a interakcia medzi rôznymi subjektmi zapojenými do procesu regenerácie vody by mali byť predpokladom pre zavedenie postupov regenerácie v súlade s požiadavkami na osobitné použitia a na to, aby bolo možné plánovať zásobovanie regenerovanou vodou v súlade s dopytom koncových používateľov.

(19) V záujme účinnej ochrany životného prostredia a zdravia ľudí a zvierat by prevádzkovatelia zariadení na regeneráciu vody mali niesť hlavnú zodpovednosť za kvalitu regenerovanej vody v bode súladu. Na účely dodržiavania minimálnych požiadaviek stanovených podľa tohto nariadenia a všetkých dodatočných podmienok stanovených príslušným orgánom by prevádzkovatelia zariadení na regeneráciu vody mali monitorovať kvalitu regenerovanej vody. Je preto vhodné stanoviť minimálne požiadavky na monitorovanie, ktoré zahŕňajú frekvenciu bežného monitorovania a časový harmonogram a výkonnostné ciele pre validačné monitorovanie. Určité požiadavky na bežné monitorovanie sú stanovené v smernici 91/271/EHS.

([7]) Smernica Rady 98/83/ES z 3. novembra 1998 o kvalite vody určenej na ľudskú spotrebu (Ú. v. ES L 330, 5.12.1998, s. 32).

(20) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na regenerovanú vodu, ktorá sa získava z odpadovej vody zo zberných systémov, ktorá sa čistila v čistiarňach komunálnych odpadových vôd v súlade so smernicou 91/271/EHS a ktorá sa ďalej čistí buď v čistiarni komunálnych odpadových vôd alebo v zariadení na regeneráciu vody, aby splnila parametre stanovené v prílohe I k tomuto nariadeniu. V súlade so smernicou 91/271/EHS aglomerácie s populačným koeficientom (p. k.) nižším ako 2 000 nemusia byť vybavené zberným systémom. Komunálne odpadové vody z aglomerácií s p. k. nižším ako 2 000, ktoré vstupujú do zberných systémov, by sa však mali v súlade so smernicou 91/271/EHS pred vypustením do sladkých vôd alebo estuárií podrobiť primeranému čisteniu. V uvedenej súvislosti by odpadové vody z aglomerácií s p. k. nižším ako 2 000 mali patriť do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia len vtedy, keď vstupujú do zberného systému a podliehajú čisteniu v čistiarni komunálnych odpadových vôd. Podobne by sa toto nariadenie nemalo vzťahovať na biologicky rozložiteľnú priemyselnú odpadovú vodu z čistiarní, ktoré patria do priemyselných odvetví uvedených v prílohe III k smernici 91/271/EHS, pokiaľ odpadová voda z uvedených čistiarní nevstupuje do zberného systému a nepodlieha čisteniu v čistiarni komunálnych odpadových vôd.

(21) Opätovné využívanie vyčistenej komunálnej odpadovej vody na poľnohospodárske zavlažovanie je trhovo motivovanou činnosťou, ktorá vychádza z požiadaviek a potrieb odvetvia poľnohospodárstva, najmä v niektorých členských štátoch, ktoré čelia nedostatku vodných zdrojov. Prevádzkovatelia zariadení na regeneráciu vody a koncoví používatelia by mali spolupracovať s cieľom zabezpečiť, aby regenerovaná voda vyrobená v súlade s minimálnymi požiadavkami na kvalitu stanovenými v tomto nariadení spĺňala potreby koncových používateľov z hľadiska kategórií plodín. V prípadoch, keď triedy kvality vody vyrobenej prevádzkovateľmi zariadení na regeneráciu vody nie sú zlučiteľné s kategóriou plodín a metódou zavlažovania už zavedenou v danej oblasti, napríklad v rámci systému kolektívnej dodávky, požiadavky na kvalitu vody by sa mohli splniť tým, že sa v nasledujúcom štádiu využijú viaceré možnosti čistenia vody, a to samostatne alebo v kombinácii s možnosťami, ktorých podstatou nie je čistenie regenerovanej vody, a to v súlade s viacbariérovým prístupom.

(22) V záujme zabezpečenia optimálneho opätovného využívania zdrojov komunálnych odpadových vôd by mali byť koncoví používatelia vyškolení tak, aby sa zabezpečilo, že využívajú vodu vhodnej triedy kvality regenerovanej vody. Ak má určitý druh plodiny neznáme miesto určenia alebo viaceré miesta určenia, mala by sa použiť regenerovaná voda najvyššej triedy kvality, pokiaľ sa neuplatnia dostatočné bariéry, ktoré umožnia dosiahnuť požadovanú kvalitu.

(23) Je potrebné zaručiť bezpečné využívanie regenerovanej vody a tým podnietiť opätovné využívanie vody na úrovni Únie a prehĺbiť dôveru verejnosti v túto prax. Výroba a dodávka regenerovanej vody na poľnohospodárske zavlažovanie by sa preto mala umožniť len na základe povolenia vydaného príslušnými orgánmi členských štátov. V záujme zabezpečenia harmonizovaného prístupu na úrovni Únie, vysledovateľnosti regenerovanej vody a transparentnosti by sa vecné pravidlá takýchto povolení mali stanoviť na úrovni Únie. Podrobnosti o postupoch udeľovania povolení, ako sú určenie príslušných orgánov a lehoty, by však mali určiť členské štáty. Členské štáty by mali mať možnosť uplatňovať existujúce postupy udeľovania povolení, ktoré by sa mali prispôsobiť tak, aby zohľadňovali požiadavky zavedené týmto nariadením. Pri určovaní subjektov zodpovedných za vypracovanie plánu riadenia rizík opätovného využívania vody a príslušného orgánu pre udeľovanie povolení na výrobu a dodávku regenerovanej vody by členské štáty mali zabezpečiť, aby nedochádzalo ku konfliktu záujmov.

(24) Ak sú potrební prevádzkovateľ distribúcie regenerovanej vody a prevádzkovateľ skladovania regenerovanej vody, malo by byť možné požadovať, aby takíto prevádzkovatelia mali povolenie. Ak sú dodržané všetky požiadavky týkajúce sa povolenia, príslušný orgán členského štátu by mal udeliť povolenie obsahujúce všetky potrebné podmienky a opatrenia stanovené v pláne riadenia rizík opätovného využívania vody.

(25) Na účely tohto nariadenia by sa malo umožniť, aby sa činnosti čistenia a činnosti regenerácie komunálnych odpadových vôd uskutočňovali na tom istom fyzickom mieste s použitím toho istého zariadenia alebo rôznych oddelených zariadení. Okrem toho by malo byť možné, aby ten istý subjekt bol prevádzkovateľom čistiarne odpadovej vody, ako aj prevádzkovateľom zariadenia na regeneráciu vody.

(26) Príslušné orgány by mali overovať súlad regenerovanej vody s podmienkami stanovenými v príslušnom povolení. V prípade nesúladu by uvedené orgány mali požadovať, aby zodpovedné subjekty prijali potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť súlad regenerovanej vody. Ak nesúlad vedie k významnému riziku pre životné prostredie alebo zdravie ľudí či zvierat, dodávka regenerovanej vody by sa mala pozastaviť.

(27) Ustanoveniami tohto nariadenia sa sleduje doplnenie požiadaviek iných právnych predpisov Únie, najmä pokiaľ ide o možné zdravotné a environmentálne riziká. V záujme zabezpečenia holistického prístupu k riešeniu možných rizík pre životné prostredie a pre zdravie ľudí a zvierat by prevádzkovatelia zariadení na regeneráciu vody a príslušné orgány mali zohľadniť požiadavky stanovené v ďalších relevantných právnych predpisoch Únie, a to najmä v smerniciach Rady 86/278/EHS ([8]) a 91/676/EHS ([9]), smerniciach 91/271/EHS, 98/83/ES a 2000/60/ES, nariadeniach Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ([10]), (ES) č. 852/2004 ([11]), (ES) č. 183/2005 ([12]), (ES) č. 396/2005 ([13]) a (ES) č. 1069/2009 ([14]), smerniciach Európskeho parlamentu a Rady 2006/7/ES ([15]), 2006/118/ES ([16]), 2008/105/ES ([17]) a 2011/92/EÚ ([18]) a nariadeniach Komisie (ES) č. 2073/2005 ([19]), (ES) č. 1881/2006 ([20]) a (EÚ) č. 142/2011 ([21]).

(28) V nariadení (ES) č. 852/2004 sa stanovujú všeobecné pravidlá pre prevádzkovateľov potravinárskych podnikov a vzťahuje sa na výrobu, spracovanie a distribúciu potravín určených na ľudskú spotrebu, ako aj na ich uvádzanie na trh. Uvedené nariadenie sa týka kvality potravín z hľadiska zdravia a jednou z jeho hlavných zásad je, že primárnu zodpovednosť za bezpečnosť potravín nesie prevádzkovateľ potravinárskeho podniku. Uvedené nariadenie dopĺňajú aj podrobné usmernenia. V tomto ohľade je osobitne relevantné oznámenie Komisie o usmernení k riešeniu mikrobiologických rizík týkajúcich sa ovocia a zeleniny v prvovýrobe pomocou správnej hygieny. Minimálne požiadavky týkajúce sa regenerovanej vody stanovené v tomto nariadení nebránia prevádzkovateľom potravinárskych podnikov v tom, aby dosiahli kvalitu vody, ktorá spĺňa požiadavky nariadenia (ES) č. 852/2004, tým, že v nasledujúcom štádiu využijú viaceré možnosti čistenia vody, a to samostatne alebo v kombinácii s možnosťami, ktorých podstatou nie je čistenie vody.

(29) Existuje veľký potenciál na recykláciu a opätovné využívanie vyčistenej odpadovej vody. V záujme presadzovania a podnecovania opätovného využívania vody by uvedenie osobitných použití v rámci tohto nariadenia nemalo členským štátom brániť v tom, aby umožnili využívanie regenerovanej vody na iné účely vrátane priemyselných účelov, účelov súvisiacich s vybavenosťou a environmentálnych účelov, ak sa to považuje za potrebné vzhľadom na vnútroštátne charakteristiky a potreby, a to za predpokladu, že bude zabezpečená vysoká úroveň ochrany životného prostredia a zdravia ľudí a zvierat.

([8]) Smernica Rady 86/278/EHS z 12. júna 1986 o ochrane životného prostredia a najmä pôdy pri použití splaškových kalov v poľnohospodárstve (Ú. v. ES L 181, 4.7.1986, s. 6).

([9]) Smernica Rady 91/676/EHS z 12. decembra 1991 o ochrane vôd pred znečistením dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov (Ú. v. ES L 375, 31.12.1991, s. 1).

([10]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES L 31, 1.2.2002, s. 1).

([11]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 z 29. apríla 2004 o hygiene potravín (Ú. v. EÚ L 139, 30.4.2004, s. 1).

([12]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 z 12. januára 2005, ktorým sa stanovujú požiadavky na hygienu krmív (Ú. v. EÚ L 35, 8.2.2005, s. 1).

([13]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 z 23. februára 2005 o maximálnych hladinách rezíduí pesticídov v alebo na potravinách a krmivách rastlinného a živočíšneho pôvodu a o zmene a doplnení smernice Rady 91/414/EHS (Ú. v. EÚ L 70, 16.3.2005, s. 1).

([14]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov neurčených na ľudskú spotrebu a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1774/2002 (nariadenie o vedľajších živočíšnych produktoch) (Ú. v. EÚ L 300, 14.11.2009, s. 1).

([15]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/7/ES z 15. februára 2006 o riadení kvality vody určenej na kúpanie, ktorou sa zrušuje smernica 76/160/EHS (Ú. v. EÚ L 64, 4.3.2006, s. 37).

([16]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/118/ES z 12. decembra 2006 o ochrane podzemných vôd pred znečistením a zhoršením kvality (Ú. v. EÚ L 372, 27.12.2006, s. 19).

([17]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/105/ES zo 16. decembra 2008 o environmentálnych normách kvality v oblasti vodnej politiky, o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc Rady 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS a o zmene a doplnení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES (Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 84).

([18]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. EÚ L 26, 28.1.2012, s. 1).

([19]) Nariadenie Komisie (ES) č. 2073/2005 z 15. novembra 2005 o mikrobiologických kritériách pre potraviny (Ú. v. EÚ L 338, 22.12.2005, s. 1).

([20]) Nariadenie Komisie (ES) č. 1881/2006 z 19. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú maximálne hodnoty obsahu niektorých kontaminantov v potravinách (Ú. v. EÚ L 364, 20.12.2006, s. 5).

([21]) Nariadenie Komisie (EÚ) č. 142/2011 z 25. februára 2011, ktorým sa vykonáva nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov neurčených na ľudskú spotrebu, a ktorým sa vykonáva smernica Rady 97/78/ES, pokiaľ ide o určité vzorky a predmety vyňaté spod povinnosti veterinárnych kontrol na hraniciach podľa danej smernice (Ú. v. EÚ L 54, 26.2.2011, s. 1).

(30) Príslušné orgány by mali spolupracovať s inými relevantnými orgánmi prostredníctvom výmeny informácií s cieľom zabezpečiť súlad s príslušnými požiadavkami Únie a vnútroštátnymi požiadavkami.

(31) V záujme zvýšenia dôvery v opätovné využívanie vody by sa mali verejnosti poskytovať informácie. Sprístupnením jasných, komplexných a aktuálnych informácií o opätovnom využívaní vody by sa umožnila zvýšená transparentnosť a vysledovateľnosť, pričom by tieto informácie mohli osobitne využiť aj ďalšie relevantné orgány, ktorých sa opätovné využívanie vody týka. V záujme podnecovania opätovného využívania vody a s cieľom informovať zainteresované strany o výhodách opätovného využívania vody, a tým podporiť jeho akceptáciu, by členské štáty mali zabezpečiť, aby sa rozvíjali informačné kampane a kampane na zvyšovanie povedomia, prispôsobené rozsahu opätovného využívania vody.

(32) Vzdelávanie a odborná príprava koncových používateľov má zásadný význam ako súčasť vykonávania a udržiavania preventívnych opatrení. V pláne riadenia rizík opätovného využívania vody by sa mali zvážiť osobitné preventívne opatrenia týkajúce sa expozície ľudí, ako je používanie osobných ochranných prostriedkov, umývanie rúk a osobná hygiena.

(33) Cieľom smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES ([22]) je zaručiť právo na prístup k informáciám o životnom prostredí v členských štátoch v súlade s Dohovorom o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia ([23]) (Aarhuský dohovor). V smernici 2003/4/ES sa stanovujú rozsiahle povinnosti súvisiace so sprístupňovaním informácií o životnom prostredí na požiadanie, ako aj s aktívnym šírením takýchto informácií. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES ([24]) sa týka spoločného využívania priestorových informácií vrátane súborov údajov o rôznych environmentálnych témach. Je dôležité, aby ustanovenia tohto nariadenia súvisiace s prístupom k informáciám a dohodám o spoločnom využívaní údajov netvorili samostatný právny režim, ale dopĺňali uvedené smernice. Preto by ustanoveniami tohto nariadenia o informáciách pre verejnosť a o informáciách o monitorovaní vykonávania nemali byť dotknuté smernice 2003/4/ES a 2007/2/ES.

(34) Údaje poskytnuté členskými štátmi sú zásadné, aby Komisia mohla monitorovať a posudzovať toto nariadenie z hľadiska cieľov, ktoré sa ním sledujú.

(35) Podľa odseku 22 Medziinštitucionálnej dohody z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva ([25]) by Komisia mala vykonať hodnotenie tohto nariadenia. Toto hodnotenie by malo vychádzať z piatich kritérií, ktorými sú účinnosť, efektívnosť, relevantnosť, súdržnosť a pridaná hodnota Únie, a malo by poskytnúť základ na posúdenie vplyvu možných ďalších opatrení. V hodnotení by sa mal zohľadniť vedecký pokrok, najmä pokiaľ ide o potenciálny vplyv látok vzbudzujúcich obavy.

(36) Minimálne požiadavky na bezpečné opätovné využívanie vyčistenej komunálnej odpadovej vody sú odrazom dostupných vedeckých poznatkov a medzinárodne uznávaných noriem a postupov v oblasti opätovného využívania vody a zaručujú, že takáto voda sa môže bezpečne využívať na poľnohospodárske zavlažovanie, čím sa zabezpečí vysoká úroveň ochrany životného prostredia a zdravia ľudí a zvierat. Na základe výsledkov hodnotenia tohto nariadenia alebo vždy, keď si to vyžaduje nový vedecký vývoj a technický pokrok, by Komisia mala mať možnosť zvážiť potrebu preskúmania minimálnych požiadaviek stanovených v oddiele 2 prílohy I a v prípade potreby by mala predložiť legislatívny návrh na zmenu tohto nariadenia.

(37) S cieľom prispôsobiť kľúčové prvky riadenia rizík technickému a vedeckému pokroku by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, aby sa zmenili kľúčové prvky riadenia rizík stanovené v tomto nariadení. S cieľom zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia a zdravia ľudí a zvierat by Komisia okrem toho mala môcť prijímať delegované akty, ktorými sa doplnia kľúčové prvky riadenia rizík stanovené v tomto nariadení tým, že sa stanovia technické špecifikácie. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni odborníkov, a aby

([22]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS (Ú. v. EÚ L 41, 14.2.2003, s. 26).

([23]) Ú. v. EÚ L 124, 17.5.2005, s. 4.

([24]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES zo 14. marca 2007, ktorou sa zriaďuje Infraštruktúra pre priestorové informácie v Európskom spoločenstve (Inspire) (Ú. v. EÚ L 108, 25.4.2007, s. 1).

([25]) Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva. Predovšetkým, v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov, sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov, a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín odborníkov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.

(38) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci na účely prijímania podrobných pravidiel týkajúcich sa formátu a predkladania informácií súvisiacich s monitorovaním vykonávania tohto nariadenia, ktoré majú poskytovať členské štáty, ako aj formátu a predkladania celoúnijného prehľadu vypracovaného Európskou environmentálnou agentúrou. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ([26]).

(39) Cieľom tohto nariadenia je okrem iného chrániť životné prostredie a zdravie ľudí a zvierat. Podľa viacerých rozhodnutí Súdneho dvora by zásadné vylúčenie možnosti, aby sa povinnosti, ktorú smernica stanovuje, mohli dovolávať dotknuté osoby, nebolo v súlade so záväzným charakterom, ktorý článok 288 tretí odsek Zmluvy o fungovaní Európskej únie priznáva smernici. Táto úvaha platí aj pre nariadenie, ktorého cieľom je zaručiť, aby bola regenerovaná voda bezpečná na poľnohospodárske zavlažovanie.

(40) Členské štáty by mali stanoviť pravidlá, pokiaľ ide o sankcie uplatniteľné pri porušení tohto nariadenia, a mali by prijať všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich uplatňovania. Sankcie by mali byť účinné, primerané a odradzujúce.

(41) Keďže ciele tohto nariadenia, a to ochrana životného prostredia a zdravia ľudí a zvierat, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a účinkov činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedených cieľov.

(42) Členským štátom je potrebné poskytnúť dostatok času na vytvorenie administratívnej infraštruktúry, ktorú si vyžaduje uplatňovanie tohto nariadenia, a prevádzkovateľom dostatok času na prípravu na uplatňovanie nových pravidiel.

(43) V záujme rozvoja a podpory opätovného využívania náležite vyčistenej odpadovej vody v čo najväčšej miere a s cieľom dosiahnuť významné zlepšenie, pokiaľ ide o spoľahlivosť náležite vyčistenej odpadovej vody a realizovateľné metódy využívania, by Únia mala podporovať výskum a vývoj v tejto oblasti prostredníctvom programu Horizont Európa.

(44) Cieľom tohto nariadenia je podporiť udržateľné využívanie vody. S ohľadom na tento cieľ by sa Komisia mala zaviazať, že bude využívať programy Únie vrátane programu LIFE na podporu miestnych iniciatív zahŕňajúcich opätovné využitie náležite vyčistenej odpadovej vody,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy a účel

1. Týmto nariadením sa stanovujú minimálne požiadavky na kvalitu vody a monitorovanie a ustanovenia týkajúce sa riadenia rizík v záujme bezpečného využívania regenerovanej vody v kontexte integrovaného hospodárenia s vodami.

([26]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Účelom tohto nariadenia je zaručiť, aby regenerovaná voda bola bezpečná na poľnohospodárske zavlažovanie, čím sa zabezpečí vysoká úroveň ochrany životného prostredia a zdravia ľudí a zvierat, podnieti sa obehové hospodárstvo, podporí sa adaptácia na zmenu klímy a prispeje sa k cieľom smernice 2000/60/ES riešením problému nedostatku vody a následného tlaku na vodné zdroje, a to koordinovaným spôsobom v rámci celej Únie a zároveň sa tak prispeje k efektívnemu fungovaniu vnútorného trhu.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa uplatňuje vždy, keď sa vyčistená komunálna odpadová voda opätovne využíva v súlade s článkom 12 ods. 1 smernice 91/271/EHS na poľnohospodárske zavlažovanie, ako sa uvádza v oddiele 1 prílohy I k tomuto nariadeniu.

2. Členský štát môže rozhodnúť, že na jednom alebo viacerých z jeho správnych území povodia alebo ich častiach nie je vhodné opätovné využívanie vody na poľnohospodárske zavlažovanie, pričom sa zohľadnia tieto kritériá:

a) geografické a klimatické podmienky tohto správneho územia alebo jeho častí;

b) tlaky na iné vodné zdroje a stav iných vodných zdrojov vrátane kvantitatívneho stavu útvarov podzemnej vody, ako sa uvádza v smernici 2000/60/ES;

c) tlaky na útvary povrchovej vody a stav útvarov povrchovej vody, do ktorých sa vyčistená komunálna odpadová voda vypúšťa;

d) environmentálne náklady a náklady na zdroje, pokiaľ ide o regenerovanú vodu a iné vodné zdroje.

Každé rozhodnutie prijaté podľa prvého pododseku sa riadne odôvodní na základe kritérií uvedených v uvedenom pododseku a predloží sa Komisii. Toto rozhodnutie sa podľa potreby preskúma, pričom sa zohľadnia najmä prognózy týkajúce sa zmeny klímy a vnútroštátne stratégie adaptácie na zmenu klímy, a to aspoň každých šesť rokov, pričom sa zohľadnia plány vodohospodárskeho manažmentu povodia stanovené podľa smernice 2000/60/ES.

3. Odchylne od odseku 1, výskumné alebo pilotné projekty týkajúce sa zariadení na regeneráciu vody môžu byť vyňaté z tohto nariadenia, ak príslušný orgán stanoví, že sú splnené tieto kritériá:

a) výskumný alebo pilotný projekt sa nebude vykonávať v rámci vodného útvaru používaného na odber vody určenej na ľudskú spotrebu alebo v rámci príslušného ochranného pásma určeného podľa smernice 2000/60/ES;

b) výskumný alebo pilotný projekt bude podliehať primeranému monitorovaniu.

Každá výnimka podľa tohto odseku sa obmedzí na maximálne obdobie piatich rokov.

Plodiny, ktoré sú výsledkom výskumného alebo pilotného projektu vyňatého podľa tohto odseku, sa neuvedú na trh.

4. Toto nariadenie sa uplatňuje bez toho, aby bolo dotknuté nariadenie (ES) č. 852/2004, a nebráni prevádzkovateľom potravinárskych podnikov v tom, aby dosiahli kvalitu vody potrebnú na dodržiavanie požiadaviek uvedeného nariadenia tým, že v nasledujúcom štádiu využijú viaceré možnosti čistenia vody, a to samostatne alebo v kombinácii s možnosťami, ktorých podstatou nie je čistenie vody, alebo v tom, aby na poľnohospodárske zavlažovanie používali alternatívne zdroje vody.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „príslušný orgán“ je orgán alebo subjekt určený členským štátom na plnenie jeho povinností podľa tohto nariadenia, pokiaľ ide o udeľovanie povolení na výrobu alebo dodávku regenerovanej vody, pokiaľ ide o výnimky pre výskumné alebo pilotné projekty, a pokiaľ ide o kontroly súladu;

2. „koncový používateľ“ je fyzická alebo právnická osoba, buď verejný alebo súkromný subjekt, ktorá alebo ktorý používa regenerovanú vodu na poľnohospodárske zavlažovanie;

3. „komunálna odpadová voda“ je komunálna odpadová voda, ako je vymedzená v článku 2 bode 1 smernice 91/271/EHS;

4. „regenerovaná voda“ je komunálna odpadová voda, ktorá bola vyčistená v súlade s požiadavkami stanovenými v smernici 91/271/EHS a ktorá je výsledkom ďalšieho čistenia v zariadení na regeneráciu vody v súlade s oddielom 2 prílohy I k tomuto nariadeniu;

5. „zariadenie na regeneráciu vody“ je čistiareň komunálnych odpadových vôd alebo iné zariadenie, v ktorom sa ďalej čistí komunálna odpadová voda, ktorá je v súlade s požiadavkami stanovenými v smernici 91/271/EHS, s cieľom získať vodu, ktorá je vhodná na použitie uvedené v oddiele 1 prílohy I k tomuto nariadeniu;

6. „prevádzkovateľ zariadenia na regeneráciu vody“ je fyzická alebo právnická osoba zastupujúca súkromný subjekt alebo orgán verejnej moci, ktorá prevádzkuje alebo riadi zariadenie na regeneráciu vody;

7. „nebezpečenstvo“ je biologický, chemický, fyzikálny alebo rádiologický faktor, ktorý má potenciál spôsobiť poškodenie ľudí, zvierat, plodín alebo rastlín, inej suchozemskej bioty, vodnej bioty, pôdy alebo životného prostredia vo všeobecnosti;

8. „riziko“ je pravdepodobnosť, že identifikované nebezpečenstvá spôsobia poškodenie v určitom časovom rámci vrátane závažnosti dôsledkov;

9. „riadenie rizík“ je systémové riadenie, ktorým sa konzistentne zaručuje, že opätovné využívanie vody je v konkrétnom kontexte bezpečné;

10. „preventívne opatrenie“ je primerané opatrenie alebo činnosť, ktoré môžu zabrániť zdravotnému alebo environmentálnemu riziku, odstrániť ho alebo znížiť na prijateľnú úroveň;

11. „bod súladu“ je miesto, na ktorom prevádzkovateľ zariadenia na regeneráciu vody odovzdáva regenerovanú vodu nasledujúcemu účastníkovi reťazca;

12. „bariéra“ je akýkoľvek prostriedok vrátane fyzických krokov alebo krokov súvisiacich s daným procesom alebo podmienok použitia, ktorý znižuje riziko infekcie u ľudí alebo tomuto riziku zabraňuje tým, že zabraňuje kontaktu regenerovanej vody s produktami na konzumáciu a priamo vystavenými osobami, alebo iný prostriedok, ktorý napríklad znižuje koncentráciu mikroorganizmov v regenerovanej vode alebo zabraňuje ich prežitiu v produktoch na konzumáciu;

13. „povolenie“ je písomné oprávnenie, ktoré vydal príslušný orgán, na výrobu alebo dodávku regenerovanej vody na poľnohospodárske zavlažovanie v súlade s týmto nariadením;

14. „zodpovedný subjekt“ je subjekt, ktorý vykonáva úlohu alebo činnosť v rámci systému opätovného využívania vody, vrátane prevádzkovateľa zariadenia na regeneráciu vody, prevádzkovateľa čistiarne komunálnych odpadových vôd, ak sa líši od prevádzkovateľa zariadenia na regeneráciu vody, relevantného orgánu okrem určeného príslušného orgánu, prevádzkovateľa distribúcie regenerovanej vody alebo prevádzkovateľa skladovania regenerovanej vody;

15. „systém opätovného využívania vody“ je infraštruktúra a iné technické prvky potrebné na výrobu, dodávku a využívanie regenerovanej vody; zahŕňa všetky prvky od vstupného bodu čistiarne komunálnych odpadových vôd po bod, v ktorom sa regenerovaná voda využíva na poľnohospodárske zavlažovanie vrátane infraštruktúry na distribúciu a skladovanie, ak je to relevantné.

Článok 4

Povinnosti prevádzkovateľa zariadenia na regeneráciu vody a povinnosti v súvislosti s kvalitou regenerovanej vody

1. Prevádzkovateľ zariadenia na regeneráciu vody zabezpečí, aby regenerovaná voda určená na poľnohospodárske zavlažovanie, ako sa uvádza v oddiele 1 prílohy I, v bode súladu spĺňala:

a) minimálne požiadavky na kvalitu vody stanovené v oddiele 2 prílohy I;

b) všetky dodatočné podmienky stanovené príslušným orgánom v príslušnom povolení podľa článku 6 ods. 3 písm. c) a d), pokiaľ ide o kvalitu vody.

Prevádzkovateľ zariadenia na regeneráciu vody nie je zodpovedný za kvalitu vody za bodom súladu.

2. V záujme zabezpečenia súladu podľa odseku 1 prevádzkovateľ zariadenia na regeneráciu vody monitoruje kvalitu vody v súlade s:

a) oddielom 2 prílohy I;

b) všetkými dodatočnými podmienkami stanovenými príslušným orgánom v príslušnom povolení podľa článku 6 ods. 3 písm. c) a d), pokiaľ ide o monitorovanie.

Článok 5

Riadenie rizík

1. Príslušný orgán zabezpečí, aby sa na účely výroby, dodávky a využívania regenerovanej vody vypracoval plán riadenia rizík opätovného využívania vody.

Jeden plán riadenia rizík opätovného využívania vody sa môže vzťahovať na jeden alebo viac systémov opätovného využívania vody.

2. Plán riadenia rizík opätovného využívania vody pripravia prevádzkovateľ zariadenia na regeneráciu vody, ďalšie zodpovedné subjekty a prípadne koncoví používatelia. Zodpovedné subjekty, ktoré pripravujú plán riadenia rizík opätovného využívania vody, podľa potreby konzultujú so všetkými ostatnými relevantnými zodpovednými subjektmi a koncovými používateľmi.

3. Plán riadenia rizík opätovného využívania vody musí byť založený na všetkých kľúčových prvkoch riadenia rizík stanovených v prílohe II. Určuje zodpovednosti, ktoré v oblasti riadenia rizík majú prevádzkovateľ zariadenia na regeneráciu vody a iné zodpovedné subjekty.

4. V pláne riadenia rizík opätovného využívania vody sa najmä:

a) stanovujú všetky potrebné požiadavky na prevádzkovateľa zariadenia na regeneráciu vody, ktoré sú dodatočné k požiadavkám uvedeným v prílohe I, v súlade s bodom B prílohy II s cieľom ďalej zmierniť akékoľvek riziká pred bodom súladu;

b) identifikujú nebezpečenstvá, riziká a vhodné preventívne a/alebo možné nápravné opatrenia v súlade s bodom C prílohy II;

c) určujú dodatočné bariéry v systéme opätovného využívania vody a stanovujú akékoľvek dodatočné požiadavky, ktoré sú potrebné za bodom súladu na zaistenie toho, aby bol systém opätovného využívania vody bezpečný, vrátane podmienok týkajúcich sa distribúcie, skladovania a prípadne využívania, a určujú sa subjekty zodpovedné za dodržiavanie týchto požiadaviek.

5. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 13, ktorými sa mení toto nariadenie s cieľom prispôsobiť kľúčové prvky riadenia rizík stanovené v prílohe II technickému a vedeckému pokroku.

Komisia je takisto splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 13, ktorými sa dopĺňa toto nariadenie s cieľom stanoviť technické špecifikácie kľúčových prvkov riadenia rizík stanovených v prílohe II.

Článok 6

Povinnosti v súvislosti s povolením na regenerovanú vodu

1. Výroba a dodávka regenerovanej vody určenej na poľnohospodárske zavlažovanie, ako sa uvádza v oddiele 1 prílohy I, podlieha povoleniu.

2. Zodpovedné subjekty v systéme opätovného využívania vody vrátane koncového používateľa, ak je to relevantné podľa vnútroštátneho práva, predkladajú žiadosť o povolenie alebo o zmenu existujúceho povolenia príslušnému orgánu členského štátu, v ktorom sa zariadenie na regeneráciu vody prevádzkuje alebo v ktorom sa plánuje jeho prevádzkovanie.

3. V povolení sa stanovujú povinnosti prevádzkovateľa zariadenia na regeneráciu vody a v relevantnom prípade akýchkoľvek ďalších zodpovedných subjektov. Povolenie vychádza z plánu riadenia rizík opätovného využívania vody a uvádza sa v ňom okrem iného:

a) trieda alebo triedy kvality regenerovanej vody a poľnohospodárske použitie regenerovanej vody v súlade s prílohou I, na ktoré sa udeľuje povolenie, miesto použitia, zariadenia na regeneráciu vody a odhadovaný ročný objem regenerovanej vody, ktorý sa má vyrobiť;

b) podmienky týkajúce sa minimálnych požiadaviek na kvalitu vody a monitorovanie stanovené v oddiele 2 prílohy I;

c) všetky podmienky týkajúce sa dodatočných požiadaviek na prevádzkovateľa zariadenia na regeneráciu vody, uvedené v pláne riadenia rizík opätovného využívania vody;

d) všetky ostatné podmienky potrebné na to, aby sa vylúčili akékoľvek neprípustné riziká pre životné prostredie a pre zdravie ľudí a zvierat tak, aby akékoľvek riziká boli na prijateľnej úrovni;

e) obdobie platnosti povolenia;

f) bod súladu.

4. Na účel posúdenia žiadosti príslušný orgán konzultuje a vymieňa si relevantné informácie s inými relevantnými orgánmi, najmä s vodohospodárskymi a zdravotníckymi orgánmi, ak sú iné ako príslušný orgán, a s každým iným subjektom, ktorý príslušný orgán považuje za relevantný.

5. Príslušný orgán bezodkladne rozhoduje o udelení povolenia. Ak z dôvodu zložitosti žiadosti príslušný orgán potrebuje na prijatie rozhodnutia o udelení povolenia viac ako 12 mesiacov od prijatia úplnej žiadosti, žiadateľovi oznámi očakávaný dátum prijatia svojho rozhodnutia.

6. Povolenia sa pravidelne prehodnocujú a v prípade potreby sa aktualizujú, a to aspoň v týchto prípadoch:

a) došlo k podstatnej zmene kapacity;

b) zariadenie sa zmodernizovalo;

c) boli pridané nové zariadenia alebo procesy, alebo

d) došlo k zmenám klimatických alebo iných podmienok, ktoré významne ovplyvňujú ekologický stav útvarov povrchovej vody.

7. Členské štáty môžu požadovať, aby skladovanie, distribúcia a využívanie regenerovanej vody podliehalo osobitnému povoleniu s cieľom uplatniť dodatočné požiadavky a bariéry určené v pláne riadenia rizík opätovného využívania vody, ako sa uvádza v článku 5 ods. 4.

Článok 7

Kontrola súladu

1. Príslušný orgán overí, či existuje súlad s podmienkami stanovenými v povolení. Kontroly súladu sa vykonávajú prostredníctvom týchto prostriedkov:

a) kontroly na mieste;

b) monitorovanie údajov získaných najmä podľa tohto nariadenia;

c) všetky ďalšie primerané prostriedky.

2. V prípade nesúladu s podmienkami stanovenými v povolení, príslušný orgán požiada prevádzkovateľa zariadenia na regeneráciu vody a v relevantných prípadoch aj iné zodpovedné subjekty, aby bezodkladne prijali opatrenia potrebné na obnovenie súladu a aby okamžite informovali dotknutých koncových používateľov.

3. Ak nesúlad s podmienkami stanovenými v povolení predstavuje významné riziko pre životné prostredie alebo zdravie ľudí či zvierat, prevádzkovateľ zariadenia na regeneráciu vody alebo akékoľvek iné zodpovedné subjekty okamžite pozastavia dodávku regenerovanej vody, až pokým príslušný orgán neskonštatuje, že došlo k obnoveniu súladu podľa postupov stanovených v pláne riadenia rizík opätovného využívania vody, v súlade s prílohou I oddielom 2 písm. a).

4. Ak dôjde k udalosti, ktorú ovplyvní súlad s podmienkami stanovenými v povolení, prevádzkovateľ zariadenia na regeneráciu vody alebo akékoľvek iné zodpovedné subjekty okamžite informujú príslušný orgán a ďalšie subjekty, ktoré by tým mohli byť dotknuté, a príslušnému orgánu poskytnú informácie potrebné na posúdenie vplyvu takejto udalosti.

5. Príslušný orgán pravidelne overuje, či zodpovedné subjekty dodržiavajú opatrenia a úlohy stanovené v pláne riadenia rizík opätovného využívania vody.

Článok 8

Spolupráca medzi členskými štátmi

1. Ak je opätovné využívanie vody otázkou cezhraničného významu, členské štáty určia kontaktné miesto na účely spolupráce s kontaktnými miestami a príslušnými orgánmi iných členských štátov podľa potreby, alebo využijú existujúce štruktúry, ktoré vyplývajú z medzinárodných dohôd.

Úlohou kontaktných miest alebo existujúcich štruktúr je:

a) prijímať a zasielať žiadosti o pomoc;

b) poskytovať pomoc na požiadanie a

c) koordinovať komunikáciu medzi príslušnými orgánmi.

Príslušné orgány si pred udelením povolenia vymieňajú s kontaktným miestom v členskom štáte, v ktorom sa má regenerovaná voda použiť, informácie o podmienkach stanovených v článku 6 ods. 3.

2. Členské štáty bez zbytočného odkladu odpovedajú na žiadosti o pomoc.

Článok 9

Informovanie a zvyšovanie povedomia

V členských štátoch, v ktorých sa regenerovaná voda používa na poľnohospodárske zavlažovanie, sa musia uskutočniť kampane na zvyšovanie všeobecného povedomia zamerané na úspory vodných zdrojov v dôsledku opätovného využívania vody. Takéto kampane môžu zahŕňať propagáciu prínosov bezpečného opätovného využívania vody.

Uvedené členské štáty môžu uskutočňovať aj informačné kampane pre koncových používateľov s cieľom zabezpečiť optimálne a bezpečné využívanie regenerovanej vody, čím sa zabezpečí vysoká úroveň ochrany životného prostredia a zdravia ľudí a zvierat.

Členské štáty môžu takéto informačné kampane a kampane na zvyšovanie povedomia prispôsobiť rozsahu opätovného využívania vody.

Článok 10

Informácie pre verejnosť

1. Bez toho, aby boli dotknuté smernice 2003/4/ES a 2007/2/ES, členské štáty, v ktorých sa regenerovaná voda využíva na poľnohospodárske zavlažovanie, ako sa uvádza v oddiele 1 prílohy I k tomuto nariadeniu, zabezpečia, aby boli verejnosti online alebo inými prostriedkami k dispozícii primerané a aktuálne informácie o opätovnom využívaní vody. Uvedené informácie zahŕňajú:

a) množstvo a kvalitu regenerovanej vody dodanej v súlade s týmto nariadením;

b) percentuálny podiel regenerovanej vody v členskom štáte dodanej v súlade s týmto nariadením v porovnaní s celkovým množstvom vyčistenej komunálnej odpadovej vody, ak takéto údaje existujú;

c) povolenia udelené alebo zmenené v súlade s týmto nariadením vrátane podmienok stanovených príslušnými orgánmi v súlade s článkom 6 ods. 3 tohto nariadenia;

d) výsledky všetkých kontrol súladu vykonaných v súlade s článkom 7 ods. 1 tohto nariadenia;

e) kontaktné miesta určené v súlade s článkom 8 ods. 1 tohto nariadenia.

2. Informácie uvedené v odseku 1 sa aktualizujú každé dva roky.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa každé rozhodnutie prijaté v súlade s článkom 2 ods. 2 sprístupnilo verejnosti online alebo inými prostriedkami.

Článok 11

Informácie týkajúce sa monitorovania vykonávania

1. Bez toho, aby boli dotknuté smernice 2003/4/ES a 2007/2/ES, členské štáty, v ktorých sa regenerovaná voda využíva na poľnohospodárske zavlažovanie, ako sa uvádza v oddiele 1 prílohy I k tomuto nariadeniu, za pomoci Európskej environmentálnej agentúry:

a) zostavia a uverejnia do 26. júna 2026 a následne každých šesť rokov aktualizujú súbor údajov obsahujúci informácie o výsledku kontroly súladu vykonanej v súlade s článkom 7 ods. 1 tohto nariadenia a ďalšie informácie, ktoré sa majú sprístupniť verejnosti online alebo inými prostriedkami v súlade s článkom 10 tohto nariadenia;

b) zostavia, uverejnia a následne každoročne aktualizujú súbor údajov obsahujúci informácie o prípadoch nesúladu s podmienkami stanovenými v povolení, ktoré boli získané v súlade s článkom 7 ods. 1 tohto nariadenia, ako aj informácie o prijatých opatreniach v súlade s článkom 7 ods. 2 a 3 tohto nariadenia.

2. Členské štáty zabezpečia, aby Komisia, Európska environmentálna agentúra a Európske centrum pre prevenciu a kontrolu chorôb mali prístup k súborom údajov uvedeným v odseku 1.

3. Európska environmentálna agentúra na základe súborov údajov uvedených v odseku 1 po porade s členskými štátmi vypracuje, uverejní a pravidelne alebo na žiadosť Komisie aktualizuje celoúnijný prehľad. Uvedený prehľad podľa potreby zahŕňa ukazovatele týkajúce sa výstupov, výsledkov a vplyvov tohto nariadenia, mapy, a správy členských štátov.

4. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov stanoviť podrobné pravidlá týkajúce sa formátu a predkladania informácií, ktoré sa majú poskytovať v súlade s odsekom 1, ako aj podrobné pravidlá týkajúce sa formátu a predkladania celoúnijného prehľadu uvedeného v odseku 3. Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 14.

5. Komisia po porade s členskými štátmi vypracuje do 26. júna 2022 usmernenia zamerané na podporu uplatňovania tohto nariadenia.

Článok 12

Hodnotenie a preskúmanie

1. Komisia vykoná hodnotenie tohto nariadenia do 26. júna 2028. Hodnotenie musí byť založené prinajmenšom na:

a) skúsenostiach získaných pri vykonávaní tohto nariadenia;

b) súboroch údajov zostavených členskými štátmi v súlade s článkom 11 ods. 1 a celoúnijnom prehľade zostavenom Európskou environmentálnou agentúrou v súlade s článkom 11 ods. 3;

c) relevantných vedeckých, analytických a epidemiologických údajoch;

d) technických a vedeckých znalostiach;

e) odporúčaniach WHO, ak sú k dispozícii, alebo iných medzinárodných usmerneniach alebo normách ISO.

2. Pri vykonávaní hodnotenia Komisia zameria osobitnú pozornosť na tieto aspekty:

a) minimálne požiadavky stanovené v prílohe I;

b) kľúčové prvky riadenia rizík stanovené v prílohe II;

c) dodatočné požiadavky stanovené príslušnými orgánmi podľa článku 6 ods. 3 písm. c) a d);

d) vplyv opätovného využívania vody na životné prostredie a na zdravie ľudí a zvierat vrátane vplyvu látok vzbudzujúcich obavy.

3. V rámci hodnotenia Komisia posúdi realizovateľnosť:

a) rozšírenia rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia na regenerovanú vodu určenú na ďalšie osobitné použitia vrátane opätovného použitia na priemyselné účely;

b) rozšírenia požiadaviek tohto nariadenia tak, aby sa vzťahovali aj na nepriame využívanie vyčistenej odpadovej vody.

4. Na základe výsledkov hodnotenia, alebo ak si to vyžadujú nové technické a vedecké poznatky, môže Komisia zvážiť potrebu preskúmania minimálnych požiadaviek stanovených v oddiele 2 prílohy I.

5. Komisia v prípade potreby predloží legislatívny návrh na zmenu tohto nariadenia.

Článok 13

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 5 ods. 5 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 25. júna 2020. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 5 ods. 5 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 5 ods. 5 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 14

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor zriadený smernicou 2000/60/ES. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 15

Sankcie

Členské štáty stanovia pravidlá, pokiaľ ide o sankcie uplatniteľné pri porušení tohto nariadenia, a prijmú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich uplatňovania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty do 26. júna 2024 oznámia Komisii uvedené pravidlá a opatrenia, ako aj každú následnú zmenu, ktorá sa ich týka.

Článok 16

Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 26. júna 2023.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 25. mája 2020

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predseda	*predsedníčka*
D. M. SASSOLI	A. METELKO-ZGOMBIĆ

PRÍLOHA I

VYUŽÍVANIE A MINIMÁLNE POŽIADAVKY

Oddiel 1

Využívanie regenerovanej vody

Poľnohospodárske zavlažovanie

Poľnohospodárske zavlažovanie je zavlažovanie týchto druhov plodín:

— potravinové plodiny, ktoré sa konzumujú surové, teda plodiny, ktoré sú určené na ľudskú spotrebu v surovom alebo nespracovanom stave,

— spracované potravinové plodiny, teda plodiny, ktoré sú určené na ľudskú spotrebu po spracovaní (t. j. varené alebo priemyselne spracované),

— nepotravinové plodiny, teda plodiny, ktoré nie sú určené na ľudskú spotrebu (napr. pastvové plodiny a krmoviny, vlákninové plodiny, okrasné plodiny, osivové, energetické a trávnikové plodiny).

Bez toho, aby boli dotknuté iné príslušné právne predpisy Únie v oblasti životného prostredia a zdravia, môžu členské štáty využívať regenerovanú vodu na ďalšie účely, ako napríklad na:

— opätovné využívanie vody v priemysle a

— účely súvisiace s vybavenosťou a na environmentálne účely.

Oddiel 2

Minimálne požiadavky

Minimálne požiadavky uplatniteľné na regenerovanú vodu určenú na poľnohospodárske zavlažovanie

Triedy kvality regenerovanej vody a povolené využívanie a metódy zavlažovania pre jednotlivé triedy sú stanovené v tabuľke 1. Minimálne požiadavky na kvalitu vody sú stanovené v tabuľke 2 písmena a). Minimálne frekvencie a výkonnostné ciele pre monitorovanie regenerovanej vody sú stanovené v tabuľke 3 (bežné monitorovanie) a tabuľke 4 (validačné monitorovanie) písmena b).

Plodiny patriace do danej kategórie sa zavlažujú regenerovanou vodou príslušnej minimálnej triedy kvality regenerovanej vody, ako sa uvádza v tabuľke 1, pokiaľ sa nepoužijú príslušné dodatočné bariéry uvedené v článku 5 ods. 4 písm. c), čo má za následok dosiahnutie požiadaviek na kvalitu stanovených v tabuľke 2 písmena a). Takéto dodatočné bariéry môžu vychádzať z orientačného zoznamu preventívnych opatrení uvedených v bode 7 prílohy II alebo z iných rovnocenných vnútroštátnych alebo medzinárodných noriem, napríklad z normy ISO 16075-2.

Tabuľka 1 – Triedy kvality regenerovanej vody a povolené poľnohospodárske využívanie a metóda zavlažovania

Minimálna trieda kvality regenerovanej vody	Kategória plodiny (*)	Metóda zavlažovania
A	Všetky potravinové plodiny, ktoré sa konzumujú surové, ktorých jedlá časť je v priamom kontakte s regenerovanou vodou, a koreňové plodiny, ktoré sa konzumujú surové	Všetky metódy zavlažovania
B	Potravinové plodiny, ktoré sa konzumujú surové, pričom jedlá časť sa pestuje nad zemou a nie je v priamom kontakte s regenerovanou vodou, spracované potravinové plodiny a nepotravinové plodiny vrátane plodín používaných na kŕmenie zvierat na produkciu mlieka alebo mäsa	Všetky metódy zavlažovania
C	Potravinové plodiny, ktoré sa konzumujú surové, pričom jedlá časť sa pestuje nad zemou a nie je v priamom kontakte s regenerovanou vodou, spracované potravinové plodiny a nepotravinové plodiny vrátane plodín používaných na kŕmenie zvierat na produkciu mlieka alebo mäsa	Kvapkové zavlažovanie (**) alebo iná metóda zavlažovania, pri ktorej nedochádza k priamemu kontaktu s jedlou časťou plodiny

Minimálna trieda kvality regenerovanej vody	Kategória plodiny (*)	Metóda zavlažovania
D	Priemyselné, energetické a siate plodiny	Všetky metódy zavlažovania (***)

(*) Ak ten istý druh zavlažovanej plodiny patrí do viacerých kategórií tabuľky 1, uplatňujú sa požiadavky najprísnejšej kategórie.

(**) Kvapkové zavlažovanie (nazýva sa aj pramienkové zavlažovanie) je systém mikrozavlažovania, ktorý privádza k rastlinám kvapky alebo tenké pramienky vody, pričom privedená voda veľmi pomaly (2 – 20 litrov/hodinu) kvapká na pôdu alebo priamo pod jej povrch zo sústavy plastových trubíc s malým priemerom osadených výpustmi, ktoré sa nazývajú kvapkače.

(***) V prípade metód zavlažovania, ktoré imitujú dážď, by sa mala venovať osobitná pozornosť ochrane zdravia pracovníkov alebo ostatných prítomných osôb. Na tento účel sa uplatňujú vhodné preventívne opatrenia.

a) Minimálne požiadavky na kvalitu vody

Tabuľka 2 –Požiadavky na kvalitu regenerovanej vody na poľnohospodárske zavlažovanie

Trieda kvality regenerovanej vody	Orientačný technologický cieľ	Požiadavky na kvalitu				
		E. coli (počet/100 ml)	BSK_5 (mg/l)	TSS (mg/l)	Turbidita (NTU)	Iné
A	Sekundárne čistenie, filtrácia a dezinfekcia	≤ 10	≤ 10	≤ 10	≤ 5	*Legionella* spp.: < 1 000 JTK/l, ak hrozí riziko aerosolizácie Črevné nematódy (vajíčka helmintov): ≤ 1 vajíčko/l pri zavlažovaní pastvín alebo krmovín
B	Sekundárne čistenie a dezinfekcia	≤ 100	Podľa smernice 91/271/EHS (príloha I, tabuľka 1)	Podľa smernice 91/271/EHS (príloha I, tabuľka 1)	-	
C	Sekundárne čistenie a dezinfekcia	≤ 1 000			-	
D	Sekundárne čistenie a dezinfekcia	≤ 10 000			-	

Regenerovaná voda sa považuje za vodu, ktorá je v súlade s požiadavkami stanovenými v tabuľke 2, ak merania pre túto regenerovanú vodu spĺňajú všetky tieto kritériá:

— uvedené hodnoty pre *E. coli, Legionella* spp. a črevné nematódy sa dosiahnu aspoň v 90 % vzoriek; ani jedna z hodnôt vzoriek nepresahuje maximálny limit odchýlky 1 logaritmickej jednotky z indikovanej hodnoty pre *E. coli* a *Legionella* spp. a 100 % indikovanej hodnoty pre črevné nematódy;

— uvedené hodnoty biochemickej spotreby kyslíka (BSK_5), suspendovaných tuhých látok (TSS) a turbidity (zakalenia) v triede A sa dosiahli v aspoň 90 % vzoriek; ani jedna z hodnôt vzoriek nepresahuje maximálny limit odchýlky 100 % indikovanej hodnoty.

b) Minimálne požiadavky na monitorovanie

Prevádzkovatelia zariadení na regeneráciu vody vykonávajú bežné monitorovanie s cieľom overiť, či je regenerovaná voda v súlade s minimálnymi požiadavky na kvalitu vody stanovenými v písmene a). Bežné monitorovanie je zahrnuté do postupov overovania systému opätovného využívania vody.

Vzorky, ktoré sa majú použiť na overenie súladu s mikrobiologickými parametrami v bode súladu, sa odoberajú v súlade s normou EN ISO 19458 alebo s inými vnútroštátnymi alebo medzinárodnými normami, ktoré zabezpečujú rovnocennú kvalitu.

Tabuľka 3 – Minimálne frekvencie bežného monitorovania regenerovanej vody na poľnohospodárske zavlažovanie

	Minimálne frekvencie monitorovania					
Trieda kvality regenerovanej vody	*E. coli*	BSK_5	TSS	Turbidita	*Legionella* spp. (v prípade potreby)	Črevné nematódy (v prípade potreby
A	Raz za týždeň	Raz za týždeň	Raz za týždeň	Nepretržite	Dvakrát mesačne	Dvakrát mesačne alebo ako určí prevádzkovateľ zariadenia na regeneráciu vody na základe počtu vajíčok v odpadovej vode vstupujúcej do zariadenia na regeneráciu vody
B	Raz za týždeň	Podľa smernice 91/271/EHS (príloha I, oddiel D)	Podľa smernice 91/271/EHS (príloha I, oddiel D)	–		
C	Dvakrát mesačne			–		
D	Dvakrát mesačne			–		

Pred uvedením nového zariadenia na regeneráciu vody do prevádzky sa vykoná validačné monitorovanie.

Zariadenia na regeneráciu vody, ktoré sú už v prevádzke a ku 25. júnu 2020 spĺňajú požiadavky na kvalitu regenerovanej vody stanovené v tabuľke 2 písmena a), sú oslobodené od uvedenej povinnosti validačného monitorovania.

Validačné monitorovanie sa však vykonáva vo všetkých prípadoch, keď sa modernizuje vybavenie a keď sa pridávajú nové zariadenia alebo procesy.

Validačné monitorovanie sa vykonáva pri triede kvality regenerovanej vody s najprísnejšími požiadavkami, triede A, na posúdenie dodržania výkonnostných cieľov (zníženie $\log_{10}$). Validačné monitorovanie pozostáva z monitorovania indikátorových mikroorganizmov súvisiacich s jednotlivými skupinami patogénov, konkrétne baktériami, vírusmi a prvokami. Vybrané indikátorové mikroorganizmy sú *E. coli* v prípade patogénnych baktérií, F-špecifické kolifágy, somatické kolifágy alebo kolifágy v prípade patogénnych vírusov a spóry *Clostridium perfringens* alebo sulfát-redukujúce baktérie vytvárajúce spóry v prípade prvokov. Výkonnostné ciele (zníženie $\log_{10}$) pre validačné monitorovanie týkajúce sa vybraných indikátorových mikroorganizmov sú stanovené v tabuľke 4 a dosahujú sa v bode súladu, pričom sa zohľadňujú koncentrácie nevyčistenej odpadovej vody vstupujúcej do čistiarne komunálnych odpadových vôd. Aspoň 90 % validačných vzoriek musí dosiahnuť alebo prekročiť výkonnostné ciele.

Ak v nevyčistenej odpadovej vode nie je biologický ukazovateľ prítomný v dostatočnom množstve na to, aby sa dosiahlo zníženie $\log_{10}$, neprítomnosť takéhoto biologického ukazovateľa v regenerovanej vode znamená splnenie požiadaviek na validáciu. Súlad s výkonnostným cieľom možno stanoviť analytickou kontrolou pridaním výkonnosti priradenej jednotlivým krokom v rámci čistenia na základe vedeckých dôkazov zo štandardných zavedených postupov, napríklad uverejnené údaje skúšobných protokolov alebo prípadové štúdie, alebo otestovať v laboratóriu v kontrolovaných podmienkach pre inovačné čistenie.

Tabuľka 4 – Validačné monitorovanie regenerovanej vody na poľnohospodárske zavlažovanie

Trieda kvality regenerovanej vody	Indikátorové mikroorganizmy (*)	Výkonnostné ciele pre čistiaci cyklus (zníženie $\log_{10}$)
A	*E. coli*	≥ 5,0
	Spolu kolifágy/F-špecifické kolifágy/somatické kolifágy/kolifágy (**)	≥ 6,0
	Spóry *Clostridium perfringens*/baktérie redukujúce sulfát a vytvárajúce spóry (***)	≥ 4,0 (v prípade spór *Clostridium perfringens*) ≥ 5,0 (v prípade baktérií redukujúcich sulfát a vytvárajúcich spóry)

(*) Na účely validačného monitorovania sa namiesto navrhovaných indikátorových mikroorganizmov môžu použiť aj referenčné patogény *Campylobacter*, Rotavirus a *Cryptosporidium*. V takom prípade sa uplatnia tieto výkonnostné ciele týkajúce sa zníženia log10: *Campylobacter* (≥ 5,0), Rotavirus (≥ 6,0) a *Cryptosporidium* (≥ 5,0).

(**) Ako najvhodnejší ukazovateľ z hľadiska vírusov sa vybrala celková analýza kolifágov. Ak však celkovú analýzu kolifágov nemožno uskutočniť, analyzuje sa aspoň jeden z nich (F-špecifické alebo somatické kolifágy).

(***) Ako najvhodnejší ukazovateľ z hľadiska prvokov sa vybrali spóry *Clostridium perfringens*. Ak však koncentrácia spór *Clostridium perfringens* neumožňuje validáciu požadovaného odstránenia $\log_{10}$, alternatívou sú baktérie redukujúce sulfát a vytvárajúce spóry.

Metódy analýzy pri monitorovaní sa validujú a dokumentujú v súlade s normou EN ISO/IEC-17025 alebo inými vnútroštátnymi alebo medzinárodnými normami, ktoré zabezpečujú rovnocennú kvalitu.

PRÍLOHA II

A. Kľúčové prvky riadenia rizík

Riadenie rizík zahŕňa proaktívne identifikovanie a riadenie rizík s cieľom zabezpečiť, aby bolo využívanie regenerovanej vody a hospodárenie s ňou bezpečné a aby neexistovalo žiadne riziko pre životné prostredie alebo pre zdravie ľudí či zvierat. Na uvedené účely sa vypracúva plán riadenia rizík opätovného využívania vody na základe týchto prvkov:

1. Opis celého systému opätovného využívania vody počnúc vstupom odpadovej vody do čistiarne komunálnych odpadových vôd až po miesto použitia vrátane zdrojov odpadovej vody, krokov a technológií čistenia použitých v zariadení na regeneráciu vody, infraštruktúry na dodávku, distribúciu a skladovanie, plánovaného využitia, miesta a obdobia využitia (napríklad dočasné využitie alebo využitie ad hoc), metódy zavlažovania, druhu plodiny, iných vodných zdrojov, ak sa plánuje použitie miešania, a objemu regenerovanej vody, ktorá sa má dodať.

2. Identifikácia všetkých subjektov zapojených do systému opätovného využívania vody a jasný opis ich úloh a povinností.

3. Identifikácia potenciálnych nebezpečenstiev, najmä prítomnosti znečisťujúcich látok a patogénov, ako aj potenciálne nebezpečných udalostí, ako sú napríklad prípady nedostatočného čistenia alebo náhodné úniky alebo kontaminácia systému opätovného využívania vody.

4. Identifikácia ohrozených prostredí a populácií a expozičných ciest k identifikovaným potenciálnym nebezpečenstvám s ohľadom na osobitné environmentálne faktory, ako sú miestna hydrogeológia, topológia, druh a ekológia pôdy, ako aj faktory súvisiace s druhom plodín a pestovateľskými a zavlažovacími postupmi. Zohľadnenie možných nezvratných alebo dlhodobých negatívnych environmentálnych a zdravotných dôsledkov regenerácie vody, podložené vedeckými dôkazmi.

5. Posúdenie rizík pre životné prostredie a pre zdravie ľudí a zvierat s ohľadom na povahu identifikovaných potenciálnych nebezpečenstiev, trvanie plánovaného využitia, identifikované prostredia a populácie, ktorým hrozí riziko expozície týmto nebezpečenstvám, a závažnosť možných účinkov daných nebezpečenstiev z hľadiska zásady predbežnej opatrnosti, ako aj všetky relevantné právne predpisy Únie a relevantné vnútroštátne právne predpisy, usmerňujúce dokumenty a minimálne požiadavky súvisiace s potravinami a krmivami a bezpečnosťou pracovníkov. Posúdenie rizík môže vychádzať z preskúmania dostupných vedeckých štúdií a údajov.

   Posúdenie rizík pozostáva z týchto častí:

   a) posúdenie rizík pre životné prostredie vrátane všetkých týchto prvkov:

      i) potvrdenia povahy nebezpečenstiev, v relevantných prípadoch vrátane predvídanej úrovne bez žiadneho účinku;

      ii) posúdenia potenciálneho rozsahu expozície;

      iii) charakteristiky rizík;

   b) posúdenie rizík pre zdravie ľudí a zvierat vrátane všetkých týchto prvkov:

      i) potvrdenia povahy nebezpečenstiev, v relevantných prípadoch vrátane vzťahu medzi dávkou a odozvou;

      ii) posúdenia potenciálneho rozsahu dávky alebo expozície;

      iii) charakteristiky rizík.

   Posúdenie rizika sa môže vykonať vo forme kvalitatívneho alebo semi-kvantitatívneho posúdenia rizika. Kvantitatívne posúdenie rizika sa použije vtedy, ak bude k dispozícii dostatok podporných údajov, alebo v prípade projektov, ktoré predstavujú potenciálne vysoké riziko pre životné prostredie alebo verejné zdravie.

   Pri posudzovaní rizík sa zohľadňujú aspoň tieto požiadavky a povinnosti:

   a) požiadavka na zníženie znečistenia vody dusičnanmi a zabránenie tomuto znečisteniu v súlade so smernicou 91/676/EHS;

   b) povinnosť, podľa ktorej chránené územia s vodou určenou na ľudskú spotrebu musia spĺňať požiadavky stanovené v smernici 98/83/ES;

   c) požiadavka dosiahnuť environmentálne ciele stanovené v smernici 2000/60/ES;

d) požiadavka zabrániť znečisťovaniu podzemnej vody v súlade so smernicou 2006/118/ES;

e) požiadavka splniť normy kvality životného prostredia v súvislosti s prioritnými látkami a určitými ďalšími znečisťujúcimi látkami stanovená v smernici 2008/105/ES;

f) požiadavka splniť normy kvality životného prostredia v súvislosti so znečisťujúcimi látkami, ktoré predstavujú problém na vnútroštátnej úrovni, konkrétne špecifickými látkami znečisťujúcimi povodie, stanovená v smernici 2000/60/ES;

g) požiadavka splniť normy kvality vody na kúpanie stanovená v smernici 2006/7/ES;

h) požiadavky týkajúce sa ochrany životného prostredia, a najmä pôdy pri použití splaškových kalov v poľnohospodárstve, podľa smernice 86/278/EHS;

i) požiadavky týkajúce sa hygieny potravín stanovené v nariadení (ES) č. 852/2004 a v usmerneniach uvedených v oznámení Komisie o usmernení k riešeniu mikrobiologických rizík týkajúcich sa ovocia a zeleniny v prvovýrobe pomocou správnej hygieny;

j) požiadavky na hygienu krmív stanovené v nariadení (ES) č. 183/2005;

k) požiadavka splniť príslušné mikrobiologické kritériá stanovená v nariadení (ES) č. 2073/2005;

l) požiadavky týkajúce sa maximálnych hodnôt obsahu niektorých kontaminantov v potravinách stanovené v nariadení (ES) č. 1881/2006;

m) požiadavky týkajúce sa maximálnych hladín rezíduí pesticídov v alebo na potravinách a krmivách stanovené v nariadení (ES) č. 396/2005;

n) požiadavky týkajúce sa zdravia zvierat stanovené v nariadeniach (ES) č. 1069/2009 a (EÚ) č. 142/2011.

B. Podmienky týkajúce sa dodatočných požiadaviek

6. Zohľadnenie požiadaviek na kvalitu vody a monitorovanie, ktorými sa dopĺňajú alebo sprísňujú požiadavky uvedené v oddiele 2 prílohy I, alebo oboje, ak je to potrebné a vhodné na zabezpečenie primeranej ochrany životného prostredia a zdravia ľudí a zvierat, najmä ak existujú jasné vedecké dôkazy o tom, že riziká vyplývajú z regenerovanej vody, a nie z iných zdrojov.

V závislosti od výsledku posúdenia rizík uvedeného v bode 5 sa takéto dodatočné požiadavky môžu konkrétne týkať:

a) ťažkých kovov;

b) pesticídov;

c) vedľajších produktov dezinfekcie;

d) liekov;

e) iných látok vzbudzujúcich obavy vrátane mikropolutantov a mikroplastov;

f) antimikrobiálnej rezistencie.

C. Preventívne opatrenia

7. Identifikovanie preventívnych opatrení, ktoré sa už prijali alebo ktoré by sa mali prijať na obmedzenie rizík, aby bolo možné primerane riadiť všetky identifikované riziká. Osobitná pozornosť sa venuje vodným útvarom používaným na odber vody určenej na ľudskú spotrebu a príslušným ochranným pásmam.

Takéto preventívne opatrenia môžu zahŕňať:

a) kontrolu prístupu;

b) dodatočnú dezinfekciu alebo odstránenie znečisťujúcich látok;

c) špecifickú technológiu zavlažovania, ktorá zmierňuje riziko vytvorenia aerosólu (napr. kvapkové zavlažovanie);

d) osobitné požiadavky na postrekovacie zavlažovanie (napríklad maximálna rýchlosť vetra, vzdialenosti medzi ostrekovačom a citlivými oblasťami);

e) osobitné požiadavky na poľnohospodárske polia (napríklad sklon, saturácia vodou a krasové oblasti);

f) podporné opatrenia na vyhubenie patogénnych organizmov pred zberom plodín;

g) stanovenie minimálnych bezpečnostných vzdialeností (napríklad od povrchovej vody vrátane zdrojov pre hospodárske zvieratá, alebo od činností, ako je akvakultúra, chov rýb, chov morských mäkkýšov, plávanie a iné vodné aktivity);

h) značenie na miestach zavlažovania, na ktorom sa uvádza, že sa využíva regenerovaná voda, ktorá nie je vhodná na pitie.

Špecifické preventívne opatrenia, ktoré môžu byť relevantné, sa uvádzajú v tabuľke 1.

Tabuľka 1 – Špecifické preventívne opatrenia

Trieda kvality regenerovanej vody	Špecifické preventívne opatrenia
A	— Ošípané nesmú prísť do styku s krmovinami zavlažovanými regenerovanou vodou, ak nie je k dispozícii dostatok údajov, ktorými sa preukazuje, že riziká súvisiace s daným prípadom sa dajú riadiť.
B	— Zákaz zberu rastlinných produktov, ktoré sú vlhké z dôvodu zavlažovania alebo sú spadnuté na zem. — Zabrániť dojniciam vstupovať na pastvinu, kým pastvina neoschne. — Krmivo musí byť pred zabalením vysušené alebo silážované. — Ošípané nesmú prísť do styku s krmovinami zavlažovanými regenerovanou vodou, ak nie je k dispozícii dostatok údajov, ktorými sa preukazuje, že riziká súvisiace s daným prípadom sa dajú riadiť.
C	— Zákaz zberu rastlinných produktov, ktoré sú vlhké z dôvodu zavlažovania alebo sú spadnuté na zem. — Zabrániť zvieratám pásť sa na pastvine päť dní po poslednom zavlažovaní. — Krmivo musí byť pred zabalením vysušené alebo silážované. — Ošípané nesmú prísť do styku s krmovinami zavlažovanými regenerovanou vodou, ak nie je k dispozícii dostatok údajov, ktorými sa preukazuje, že riziká súvisiace s daným prípadom sa dajú riadiť.
D	— Zákaz zberu rastlinných produktov, ktoré sú vlhké z dôvodu zavlažovania alebo sú spadnuté na zem.

8. Primerané systémy a postupy kontroly kvality vrátane monitorovania regenerovanej vody z hľadiska príslušných parametrov a primerané programy údržby zariadení.

   Odporúča sa, aby prevádzkovateľ zariadenia na regeneráciu vody zaviedol a udržiaval systém riadenia kvality certifikovaný podľa normy ISO 9001 alebo rovnocennej normy.

9. Systémy monitorovania životného prostredia na zabezpečenie spätnej väzby z monitorovania, ako aj náležitej validácie a zdokumentovania všetkých procesov a postupov.

10. Primerané systémy riadenia udalostí a núdzových situácií vrátane postupov informovania všetkých príslušných subjektov o takýchto udalostiach vhodným spôsobom a pravidelnej aktualizácie plánu reakcie na núdzové situácie.

    Členské štáty by mohli využívať existujúce medzinárodné usmernenia alebo normy, ako sú usmernenia ISO 20426:2018 pre posudzovanie a riadenie zdravotných rizík na účely opätovného využívania vody, ktorá nie je určená na pitie, usmernenia ISO 16075:2015 pre použitie vyčistenej odpadovej vody na zavlažovacie projekty, alebo iné rovnocenné normy akceptované na medzinárodnej úrovni alebo usmernenia WHO, ako nástroje na systematickú identifikáciu nebezpečenstiev, hodnotenie a riadenie rizík na základe prioritného prístupu uplatňovaného na celý reťazec (od čistenia komunálnych odpadových vôd na účely opätovného využívania až po ich distribúciu a použitie na poľnohospodárske zavlažovanie a kontrolu účinkov) a na posudzovanie osobitného rizika na mieste.

11. Zabezpečiť, aby sa vytvorili koordinačné mechanizmy medzi rôznymi subjektmi na zaručenie bezpečnej výroby a využívania regenerovanej vody.